

EUCHARYSTIA ODDANIEM SIEBIE BOGU

Metoda spotkania – SPOTKANIE W ZNAKU

Bóg uczynił z symbolu i znaku narzędzie swej łaski posługując się nim w udzielaniu sakramentów świętych. Człowiek jako istota duchowo-cieleśna i społeczna, z natury swej posługuje się ustawicznie symbolem we wszystkich dziedzinach życia. Za pomocą znaku wyraża treść rzeczywistości duchowej. W niejednym wypadku znak mówi więcej, niż mogą powiedzieć słowa.

Umiejętność odczytywania znaków należy do podstawowych umiejętności chrześcijanina. Jeżeli znaki nie są dla niego czytelne, nie potrafi zrozumieć liturgii Kościoła, ani wielu prawd biblijnych. Z drugiej strony wysiłek zmierzający do odkrycia pełnej treści znaku owocuje w wieloraki sposób – człowiek pełniej uczestniczy w liturgii, lepiej rozumie znaki, które Bóg zostawił dla niego w przyrodzie, inaczej także sam wykonuje codzienne znaki (znak krzyża, przyklęknięcie...)

Spotkanie w znaku, jako forma spotkania w grupie, zmierza właśnie w tym kierunku, aby znak mocniej przemówił, aby odkryć pełniej prawdę przez niego wyrażoną. Jest to droga, którą Bóg często docierał do człowieka. Poprzez znaki zapewniał ich o swojej obecności. Znakiem była dla Mojżesza jego łaska, znakiem była manna i woda ze skały, pasterze w Betlejem usłyszeli słowa: „A to będzie znakiem dla was: ujrzycie Niemowlę leżące w żłobie” (por. Łk 2, 12). Znakami były cuda Chrystusa, przede wszystkim Jego Zmartwychwstanie. Dziś także Kościół musi odczytywać znaki, poprzez które Bóg mówi do niego. Wiele uwagi poświęca on poznaniu znaków czasu. Sam zaś przeżywa swoją największą tajemnicę w znakach sakramentalnych.

Spotkania te mają pomóc odkrywać Boże drogi do człowieka, mają też uczyć, jak „być znakiem” („po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość mieć będziecie jedni ku drugim” – oraz jak pogłębić nasze wyrażenie miłości ku Bogu poprzez znaki.

Cechą charakterystyczną tych spotkań jest obecność znaku. Należy go rozumieć bardzo szeroko. Może nim być przedmiot będący ilustracją przypowieści ewangelicznej (np. pieniądź czy ziarno) lub przypominający o dokonany cudzie.

Rozważając treść znaku korzystamy nie tylko z tekstów biblijnych i liturgicznych. Pomocą w odkryciu całego bogactwa znaku są także zwyczaje religijne, poezja, sztuka i inne aspekty życia i twórczości człowieka. Należy jednak uważać, aby w znaku widzieć tylko to, co chciał w nim pokazać Bóg.

Przebieg spotkania:

- Modlitwa do Ducha Św.
- Wprowadzenie
- Odkrycie (ukazanie znaku, może to być także pójście w odpowiednie miejsce)
- Odkrycie treści znaku oraz jego roli w naszym życiu (kiedy się z nim spotykamy, co nam przypomina)
- Postanowienie
- Modlitwa

CEL DYDAKTYCZNY: Ukazanie, że dary składane na ołtarzu w czasie Eucharystii wyrażają nasze pragnienie oddania Chrystusowi swojego życia i zjednoczenia się z Nim

CEL WYCHOWAWCZY: Wzbudzenie pragnienia coraz pełniejszego oddawania w czasie Eucharystii siebie Bogu i jednoczenia się z Nim

PRZEBIEG SPOTKANIA:

1. MODLITWA spontaniczna do Ducha Św.

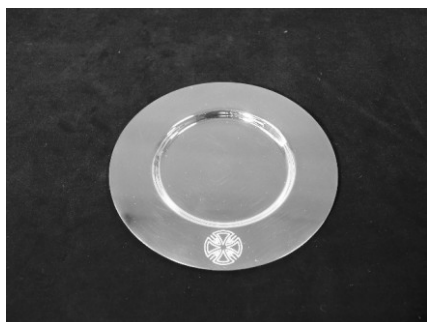
2. WPROWADZENIE

Bóg uczynił z symbolu i znaku narzędzie swej łaski posługując się nim w udzielaniu sakramentów świętych. Za pomocą znaku wyraża treść rzeczywistości duchowej. Umiejętność odczytywania znaków należy do podstawowych umiejętności chrześcijanina. Jeżeli znaki nie są dla niego czytelne, nie potrafi zrozumieć liturgii Kościoła, ani wielu prawd biblijnych. Z drugiej strony wysiłek zmierzający do odkrycia pełnej treści znaku owocuje w wieloraki sposób – człowiek pełniej uczestniczy w liturgii, lepiej rozumie znaki, które Bóg zostawił dla niego w przyrodzie, inaczej także sam wykonuje codzienne znaki (znak krzyża, przyklęknięcie...).

Podczas dzisiejszego spotkania postaramy się głębiej odkryć prawdę wyrażoną w znakach. W tym celu będziemy korzystać przede wszystkim z Ogólnego Wprowadzenia do Mszału Rzymskiego i z samego Mszału. Musimy jednak pamiętać, abyśmy w znaku widzieli tylko to, co chciał w nim pokazać Bóg.

3. ODKRYCIE (ukazanie znaku)

Animator pokazuje uczestnikom patenę i ampulki – naczynia liturgiczne wykorzystywane w czasie Eucharystii (jeśli to niemożliwe, pokazujemy zdjęcia tych naczyń – załącznik 1)

Patena

Ampułki

- Co to są za przedmioty? (*patena i ampulki*)
- Kiedy naczynia te są wykorzystywane? (*w czasie Liturgii Eucharystycznej w każdej Mszy Świętej – w czasie offertorium – przygotowania darów*)
- Co się znajduje w ampulkach i na patenie, gdy są przynoszone do ołtarza? (*chleb na patenie, wino i woda w ampulkach*)

Na kolejne pytania próbujemy odpowiedzieć na podstawie tekstów liturgicznych i Katechizmu Kościoła Katolickiego:

- Czego owocem są te dary?
- O co prosimy przynosząc te dary?
- Jakie warunki muszą spełniać te dary?

(Teksty – załącznik nr 2)

Z Mszału Rzymskiego:

Kapłan stojąc przy ołtarzu bierze patenę z chlebem, unosi ją nieco nad ołtarzem i mówi cicho:

Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, * który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich; * Tobie go przynosimy, * aby stał się dla nas chlebem życia.

Następnie składa patenę z chlebem na korporale.

Jeżeli nie wykonuje się śpiewu, kapłan może odmówić te słowa głośno; wtedy wszyscy odpowiadają:

Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Diakon lub kapłan wlewa wino i nieco wody do kielicha, mówiąc:

Przez to misterium wody i wina * daj nam, Boże, udział w bóstwie Chrystusa, * który przyjął nasze człowieczeństwo.

Potem kapłan bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi cicho:

Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy wino, * które jest owocem winnego krzewu i pracy rąk ludzkich; * Tobie je przynosimy, * aby stało się dla nas napojem duchowym.

Następnie stawia kielich na korporale.

Jeżeli nie wykonuje się śpiewu, kapłan może odmówić te słowa głośno; na końcu wszyscy odpowiadają:

Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Z Ogólnego Wprowadzenia do Mszału Rzymskiego:

319. Idąc za przykładem Chrystusa Pana, Kościół do sprawowania Ucztę Pańską zawsze używał chleba i wina z wodą.
320. Chleb, którego używa się do sprawowania Eucharystii, powinien być czysto pszenny, świeżo wypieczony i niekwaszony, zgodnie ze starożytną tradycją Kościoła łacińskiego.
322. Wino do celebrowania Eucharystii powinno być z owocu winnego krzewu (por. Łk 22,18), naturalne i czyste, to jest bez jakichkolwiek dodatków obcych substancji.

Odpowiedzi na powyższe pytania można ująć w tabelę – załącznik nr 3:

	Patena	Ampulki	
Co się znajduje?	<i>Chleb - hostia</i>	<i>Wino</i>	<i>Woda</i>
Czego jest owocem?	<i>Ziemi i pracy rąk ludzkich</i>	<i>Winnego krzewu i pracy rąk ludzkich</i>	-----
O co prosimy?	<i>Aby stał się chlebem życia</i>	<i>Aby stało się napojem duchowym</i>	<i>Aby mieć udział w bóstwie Chrystusa</i>
Jakie warunki muszą spełniać?	<i>czysto pszenny świeżo wypieczony niekwaszony</i>	<small>z owocu winnego krzewu naturalne</small> <i>czyste – bez jakichkolwiek dodatków obcych substancji</i>	-----

Do sprawowania Eucharystii przynosimy zwykle owoce ludzkiej pracy, ale przynosimy je z ufnością, że Bóg zechce je przyjąć, by dokonać się mogła tajemnicza przemiana ziemskich darów w Mistyczne Ciało Jego Syna. Dlatego to, co składamy na ołtarzu powinno być jak najlepsze i jak najszlachetniejsze – powinno spełniać określone wymagania.

4. ODKRYCIE TREŚCI ZNAKU ORAZ JEGO ROLI W NASZYM ŻYCIU

- Co to praktycznie dla nas znaczy, że prosimy o udział w bóstwie Chrystusa oraz o to, aby chleb stał się chlebem życia a wino napojem duchowym?

(Chcemy, aby nasze życie zostało przez udział w Eucharystii przemienione. Dlatego składamy Bogu w darze to, co jest normalną jego częścią. Tak, jak oddajemy chleb, wino i wodę, tak samo oddajemy wszystkie inne codzienne sprawy – to, czym w danym momencie żyjemy – prosząc Boga, aby Ciało i Krew Chrystusa były dla nas w tym umocnieniu w postępowaniu zgodnym z Jego wolą – nawet w sytuacjach, które są dla nas trudne i nie do końca zrozumiałe. „Chleb i wino stają się poniekąd symbolem wszystkiego, co zgromadzenie eucharystyczne przynosi od siebie w darze Bogu i co ofiaruje w duchu.”/Jan Paweł II, List o tajemnicy i kulcie Eucharystii/)

1 Kor 10, 16-17

- Jest to fragment, który możemy potraktować jako syntezę całego naszego dzisiejszego spotkania. Jak myślicie: dlaczego?

(Mówi on o tym, że uczestnictwo w Eucharystii, przyjęcie Pana Jezusa pod postacią chleba i wina, które złożyliśmy na ołtarzu, zobowiązuje nas do życia w jedności z Bogiem-Chrystus czyni nas uczestnikami swojego Ciała i swojej Krwi, abyśmy tworzyli z Nim jedno ciało. Każda Msza Święta powinna więc mobilizować nas do tego, abyśmy coraz bardziej upodabniali się do Tego, Którego przyjmujemy do swojego serca)

- Jaka jest moja świadomość tego, że w czasie Eucharystii, jednocząc się z Chrystusem w Komunii Świętej, coraz bardziej powinienem się do Niego upodabniać?
- Na ile w każdej Eucharystii potrafię ofiarować Bogu swoje życie?
- Czy na Mszę Świętą przychodzę z reguły z konkretną intencją?

5. POSTANOWIENIE

Spróbuję przyjść wcześniej na najbliższą Eucharystię i zastanowić się przez chwilę, w jakiej intencji będę uczestniczyć w Mszy Świętej.

6. MODLITWA

Spontaniczna prośby o umiejętność ofiarowywania siebie Bogu w czasie Eucharystii.

Załącznik nr 1

Załącznik nr 2

Z Mszału Rzymskiego:

Kapłan stojąc przy ołtarzu bierze patenę z chlebem, unosi ją nieco nad ołtarzem i mówi cicho:

Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, * który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich; * Tobie go przynosimy, * aby stał się dla nas chlebem życia.

Następnie składa patenę z chlebem na korporale.

Jeżeli nie wykonuje się śpiewu, kapłan może odmówić te słowa głośno; wtedy wszyscy odpowiadają:

Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Diakon lub kapłan wlewa wino i nieco wody do kielicha, mówiąc:

Przez to misterium wody i wina * daj nam, Boże, udział w bóstwie Chrystusa, * który przyjął nasze człowieczeństwo.

Potem kapłan bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi cicho:

Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy wino, * które jest owocem winnego krzewu i pracy rąk ludzkich; * Tobie je przynosimy, * aby stało się dla nas napojem duchowym.

Następnie stawia kielich na korporale.

Jeżeli nie wykonuje się śpiewu, kapłan może odmówić te słowa głośno; na końcu wszyscy odpowiadają:

Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

Z Ogólnego Wprowadzenia do Mszału Rzymskiego:

319. Idąc za przykładem Chrystusa Pana, Kościół do sprawowania Uczty Pańskiej zawsze używał chleba i wina z wodą.

320. Chleb, którego używa się do sprawowania Eucharystii, powinien być czysto pszenny, świeżo wypieczony i niekwaszony, zgodnie ze starożytną tradycją Kościoła łacińskiego.

322. Wino do celebrowania Eucharystii powinno być z owocu winnego krzewu (por. Łk 22,18), naturalne i czyste, to jest bez jakichkolwiek dodatków obcych substancji.

Załącznik nr 3

	Patena	Ampulki	
Co się znajduje?			
Czego jest owocem?			
O co prosimy?			
Jakie warunki muszą spełniać?			